

km 2/16



MINISTER
SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, 11 stycznia 2016 r.

DL-VI-070-43/15 | 3
160108-00386

Pan
Stanisław Gogacz
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

W odpowiedzi na pismo z dnia 23 grudnia 2015 r. dotyczące projektu ustawy *o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu*, zwanej dalej „projektem”, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Celem projektu jest wprowadzenie w postępowaniu sądownoadministracyjnym, w przedmiocie skargi na odmowę przez Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej udostępnienia do wglądu dokumentów znajdujących się w zasobach Instytutu, jawnego rozpoznania skargi oraz umożliwienie stronie zapoznania się z uzasadnieniem orzeczenia sądu administracyjnego w tej sprawie. W tym celu w projekcie proponuje się uchylenie art. 32 ust. 3–5 oraz ust. 7 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2014 r. poz. 1075, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”. Art. 32 ust. 3 ustawy stanowi, że sąd administracyjny rozpoznaje skargę na decyzję Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej na posiedzeniu niejawnym. Zgodnie z ust. 4 tego artykułu w sprawach tych nie stosuje się art. 106 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.), który stanowi że po złożeniu sprawozdania przez sędziego, strony - najpierw skarżący, a potem organ - zgłaszają ustnie swoje żądania i wnioski oraz składają wyjaśnienia, strony mogą ponadto wskazywać podstawy prawne i faktyczne swych żądań i wniosków, a przewodniczący udziela głosu pozostałym stronom według ustalonej przez siebie kolejności. Z kolei art. 32 ust. 5 ustawy stanowi, że wyrok wydany na posiedzeniu niejawnym uzasadnia się tylko w przypadku uwzględnienia skargi, odpis wyroku z uzasadnieniem doręcza się tylko

Prezesowi Instytutu Pamięci, a skarżącemu doręcza się odpis wyroku. Zgodnie zaś z art. 32 ust. 7 ustawy do skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio art. 32 ust. 4-6.

Projekt dostosowuje ustawę do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 października 2010 r. (sygn. akt P 37/09) stwierdzającego, że art. 32 ust. 4, 5, 6 i 8 ustawy jest niezgodny z Konstytucją. Trybunał Konstytucyjny w wydanym wyroku wskazał, że nie znajduje uzasadnienia funkcjonowania w porządku prawnym regulacji ograniczających prawo do rozpoznania sprawy w postępowaniu jawnym, tym bardziej że ograniczenie to jest nieproporcjonalne w stosunku do wartości, jakie mają być chronione. Ustawą z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 79, poz. 522) znowelizowane zostało m. in. brzmienie art. 32 ustawy w ten sposób, że już po zaskarżeniu ww. przepisów ustawy, a jeszcze przed wydaniem wyroku przez Trybunał Konstytucyjny, zaskarżone przepisy uzyskały nową numerację. W wyniku dokonanej nowelizacji zaskarżone przepisy nie zostały uchylone przez wyrok Trybunału Konstytucyjnego.

W projekcie proponuje się uchylenie przepisów, które zostały uznane przez Trybunał Konstytucyjny za sprzeczne z Konstytucją. W opinii Ministra Sprawiedliwości, projekt w sposób właściwy wykonuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 października 2010 r. Zasadne wydaje się być stosowanie przy skardze na decyzję Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej o odmowie udostępnienia do wglądu dokumentów znajdujących się w zasobach Instytutu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, a nie rozwiązań szczególnych. Z tego względu Minister Sprawiedliwości w pełni popiera zgłoszony projekt ustawy.

z powiemie
z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
Marcin Warchoł
PODSEKRETARZ STANU